

خروج مسلمانان از مدینه جهت شرکت در غزوه بدر

خروج مسلمانان از مدینه جهت شرکت در غزوه بدر (ق2)

خروج مسلمانان از مدینه جهت شرکت در غزوه بدر (ق2)

هنگامی که رسول خدا (ص) از شدت آزار و اذیت اهالی مکه، ناچار گردید که به مدینه منوره هجرت نماید و پس از هجرت، نخستین نظام حکومتی اسلامی را در این شهر برپا نماید؛ دشمنی اهالی مکه، به ویژه قریش و سران قبایل و طوایف این شهر نسبت به آن حضرت و مسلمانان مدینه فزونی یافت و سرانجام تصمیم به یورش نظامی به سوی مدینه گرفتند. سران قریش مانند عتبه، شیبه، ولید بن عتبه، ابوجهل، ابوالبختری و نوفل بن خویلد، رهبری سپاه کفر و شرک را بر عهده داشتند و تعداد افراد آنان، نهصد و پنجاه تن بود و هر روز ۱۰ یا ۹ شتر برای اطعام سپاهیان می‌کشتند. پیامبر اکرم (ص) در روز دوازدهم ماه مبارک رمضان سال دوم هجری قمری با تعدادی از یارانش به سوی کاروان قریش به سرپرستی ابوسفیان، رهسپار شد و در میان راه از تصمیم قریش مبنی بر هجوم آنان به سوی مدینه باخبر گردید و به سوی آنان حرکت کرد و زودتر از قریش به سرزمین بدر و چاه‌های آن رسید و چاه‌ها را به تصرف خویش درآورد. از آن سو، سپاه قریش نیز به بدر رسیده و در برابر سپاهیان اسلام قرار گرفتند. تعداد مسلمانان، سیصد و سیزده تن؛ حدود یک سوم سپاهیان کفر و شرک بود. در آغاز، نبرد انفرادی و سپس درگیری گروهی به وقوع پیوست و سپاهیان اسلام با رهبری خردمندانه پیامبر (ص)، مشرکان و کافران را با شکستی سخت روبه‌رو کرده و بزرگان و فرماندهان آنان را کشتند، عده‌ای را زخمی و عده دیگری را اسیر کردند و مابقی، به سوی مکه عقب‌نشینی کرده و پیام پیروزی اسلام و شکست خفت‌بار کفر و شرک را به اهالی مکه رسانیدند. در این نبرد، دلاوری‌های حضرت علی (ع) و حمزه سیدالشهداء به همراه سایر فرماندهان بسیار چشم‌گیر بود. تعداد کشته‌های مشرکان در این واقعه، بیش از هفتاد نفر بود که اسامی برخی از آن‌ها بدین قرار است: حنظله بن ابی سفیان، حارث بن حضرمی، عامر بن حضرمی، عمیر بن ابی عمیر، عبیده بن سعید بن عاص، عاص بن سعید، عقبه بن ابی معیط، عتبه بن ربیع، ولید بن عتبه، شیبه بن ربیع، عامر بن عبدالله، حارث بن عامر، حارث بن ربیع، ابوالبختری، نوفل بن خویلد، نصر بن حارث، ابوجهل، عاص بن هشام، مسعود بن امیه، امیه بن خلف و علی بن امیه. گفتنی است که از میان هفتاد و چهار کشته مشرکان قریش، تعداد ۲۲ نفر به دست امام علی (ع) به هلاکت رسیدند. اسیران آنان نیز بیش از هفتاد تن بودند که اسامی برخی از آنان عبارت است از: ولید بن عتبه، عمرو بن ربیع، خالد بن ولید، هشام بن ولید، عکرمه بن ابی جهل، ابی بن ابی خلف و... که تعداد دو نفر از آنان به دستور پیامبر اعدام و مابقی فدیّه داده و پس از مدتی آزاد شدند. بسیاری از آیات سوره انفال و آیاتی از سوره دخان، فرقان، حج، مؤمنون، قمر، اعراف، مزمل، اسراء، یونس، ابراهیم، مؤمنون، سجده و صافات درباره این واقعه نازل گردیده‌اند. تاریخ وقوع این واقعه در روز هفدهم و به روایتی روز نوزدهم و به روایتی دیگر روز دهم ماه مبارک رمضان بوده است